

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobců: **a) H. J. a b) J. J.**, oba zastoupeni JUDr. Karlem Guziurem, advokátem se sídlem Politických obětí 120, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, za účasti: **1) B. N., 2) P. P.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2011, čj. KUOK/2255/2011, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 6. 2013, čj. 22 A 42/2011 - 65,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 17. 9. 2010, čj. SMO1/OPS/42/2491/2010/Vy, Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, nařídil odstranění stavebních úprav rodinného domu č. p. X, v ulici U P. č. o.X, v katastrálním území H., protože byly provedeny v rozporu se stavebním povolením ze dne 26. 6. 1995, čj. OPS1864/95/BU/Ča. Stavební úpravy spočívaly v izolaci proti zemní vlhkosti v části společné štítové zdi domů č. p. X a č. p. X.

2. Žalovaný zamítl odvolání žalobců a osoby zúčastněné na řízení 1) rozhodnutím ze dne 18. 1. 2011, čj. KUOK/2255/2011.

II.

3. Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 27. 6. 2013, čj. 22 A 42/2011 - 65, zamítl.

III.

4. Žalobci (stěžovatelé) brojili proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Současně požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

5. Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatelé odůvodnili tím, že odstranění izolace proti zemní vlhkosti by způsobilo konstrukční vadu stavby č. p. X, konkrétně by byla porušena návaznost mezi izolací nové skladby podlahy a štitové zdi, což by způsobilo průnik vlhkosti do těchto konstrukcí. V důsledku povinnosti odstranit izolaci by muselo dojít k (1) demontáži a odstranění nové kuchyňské linky, (2) demontáži rozvodu ústředního topení v délce 8 m, (3) rozbití nových dřevěných podlah v délce 8 m a šířce cca 1 m, (4) vybourání podkladních betonů v délce 8 m a šířce cca 1 m, (5) odstranění tepelných izolací podlah v délce 8 m a šířce cca 1 m, (6) poškození hydroizolace podlahy, (7) oklepání omítek na výšku cca 600 mm v délce 8 m, (8) vybourání zdiva (po částech) na výšku cca 600 mm v délce 8 m a (9) odstranění izolačního pásu lepenky ze společné štitové zdi.

6. Případný návrat do původního stavu opět vyvolá agresivní zásah do nosné cihelné zdi, která již bude znehodnocována vlhkostí. Odstranění vlhkosti z konstrukce nosné zdi je velmi problematické. Zdi jsou postaveny z pálených cihel plných na hliněnou maltu, vztlínání vlhkosti naruší jejich kvalitu (rozpad a drolení cihel), může také vést k opadávání omítky a vzniku plísní. V zimním období může dojít vlivem mrazu k „roztrhání“ konstrukce. Všechny tyto faktory jsou nebezpečné pro stabilitu konstrukce, pro kvalitu života (plísňě ohrožují zdraví), pro teplotní a energetické ztráty a pro životnost stavby.

7. Stěžovatelé byli přesvědčeni, že stavební úpravy byly provedeny v souladu se stavebním povolením z roku 1995, zejm. se závaznou podmínkou č. 3 pro provádění stavebních a udržovacích prací (ochrana stavby proti zemní vlhkosti). Odstranění stavebních úprav považovali za nadbytečné a nepochopitelné, protože podle § 2 odst. 4 správního řádu má správní orgán dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem. Ten je vymezen v § 132 odst. 3 písm. c), d) a e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Po stěžovatelích nelze spravedlivě požadovat, aby naplněním rozhodnutí o odstranění stavby způsobili škodu nejen na svém majetku, ale i na majetku svého souseda.

8. Veřejným zájmem se rozumí požadavek, aby stavba neohrožovala život a zdraví osob, aby byla bezpečná z hlediska statiky (zavlháním zdiva nad 10 % dochází ke snížení jeho pevnosti a únosnosti, a to až o 40 %) a aby nepůsobila jiné škody nebo ztráty.

9. Závěrem stěžovatelé dodali, že neviděli důvod pro žádost o dodatečné povolení stavby, protože to by „dublovalo“ stavební povolení z roku 1995.

IV.

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žádosti o přiznání odkladného účinku, protože stěžovatelé sami mohli odvrátit negativní dopad rozhodnutí o odstranění stavby tím, že by požádali o dodatečné povolení stavby. Přestože se stěžovatelé domnívali, že postupovali v souladu se stavebním povolením, je třeba připomenout, že ve výkresu č. 20 je izolace proti zemní vlhkosti ukončena před štitovou zdí. Stěžovatelé provedli podřezání této štitové zdi, která je ve společném vlastnictví stěžovatelů a manželů P., a položili izolaci proti zemní vlhkosti ve 2/3 této společné zdi. V kasační stížnosti stěžovatelé zdůraznili potřebnost izolace proti zemní vlhkosti nejen vodorovných, ale i svislých konstrukcí. Je však otázka, proč izolace obvodové štitové zdi nebyla zakreslena i v projektové

dokumentaci. Žalovaný dodal, že projektová dokumentace byla vypracována samotnou stěžovatelkou a) pod vedením Ing. I. J.

V.

11. Osoby zúčastněné na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřily.

VI.

12. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku byly v nyní posuzované věci splněny.

13. Úvodem Nejvyšší správní soud zdůrazňuje mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

14. Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

15. Aby soud mohl přiznat odkladný účinek kasační stížnosti, stěžovatel musí prokázat, že by mu nepřiznáním odkladného účinku vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Žádost o přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy, protože stěžovatel nese břemeno tvrzení a důkazní břemeno.

16. V nyní posuzované věci stěžovatelé dostatečně odůvodnili, že by jim v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí hrozila újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Výkon rozhodnutí o odstranění stavby by mohl znamenat pro stěžovatele újmu, která je nevratná, a kterou by tak nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím soudu v jejich prospěch. Pokud by stavba byla skutečně odstraněna, nemělo by již věcné posouzení kasační stížnosti reálný význam a nemohlo by stěžovatelům poskytnout ochranu. V této souvislosti Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

17. Z obsahu spisu není patrná žádná bezprostřední újma, která by mohla vzniknout jiným osobám v důsledku odkladu odstranění stavby po dobu řízení o kasační stížnosti, přičemž žalovaný ani osoby zúčastněné takovou újmu netvrdili. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že by výkon rozhodnutí o odstranění stavby znamenal pro stěžovatele

nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Soud neshledal ani rozpor s důležitým veřejným zájmem.

18. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu stěžovatelů a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. srpna 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu